

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5264/2563

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ส.ผู้ร้อง นาย ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 36

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เคยฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น ฐานร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์แยกฟ้องผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ซึ่งให้การปฏิเสธเป็นคดีใหม่ โดยให้จำหน่ายคดีชั่วคราวเฉพาะผู้ร้องและจำเลยที่ 2 และให้จำหน่ายคดีไปโดยเด็ดขาดเมื่อโจทก์ฟ้องหรือไม่ฟ้องภายในเวลาที่ศาลกำหนด กับพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 3 ที่ให้การรับสารภาพตาม ป.อ. มาตรา 335 ประกอบมาตรา 83, 336 ทวิ และให้ริบรณกระบะหมายเลขทะเบียน ผณ 6368 กรุงเทพมหานคร และรณกระบะหมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลาง ต่อมาโจทก์ได้ฟ้องผู้ร้องและจำเลยที่ 2 เป็นจำเลยที่ 1 และที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.1407/2560 ของศาลชั้นต้น ภายในกำหนด จึงมีผลให้ต้องจำหน่ายคดีผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ออกจากสารบบความคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น โดยเด็ดขาด ถือได้ว่าผู้ร้องมิได้เป็นจำเลยในคดีดังกล่าวอีกต่อไป เมื่อในคดีที่ฟ้องใหม่โจทก์มิได้มีคำขอให้ริบรณกระบะของกลางอีก ประกอบกับในคดีก่อน ผู้ร้องไม่มีสิทธินำพยานเข้าสืบในชั้นพิจารณาเพื่อแสดงว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รณกระบะ หมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลางที่แท้จริงและมีได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด และไม่มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาคำพิพากษาของศาลในคดีดังกล่าวที่สั่งริบทรัพย์สินของกลาง อันจะทำให้ผู้ร้องไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนรณกระบะของกลาง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนของกลางได้ตาม ป.อ. มาตรา 36 จะต้องเป็นเจ้าของทรัพย์สินในขณะที่มีการกระทำความผิด มิใช่เจ้าของทรัพย์สินภายหลังจากการกระทำความผิด เมื่อข้อเท็จจริงได้ความตามรายการจดทะเบียนรณกระบะ หมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลางว่า ผู้ร้องเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รณกระบะของกลาง ภายหลังจากวันที่จำเลยที่ 3 กระทำความผิดและศาลมีคำพิพากษาให้ริบรณกระบะของกลางและคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้ร้องจึงไม่ใช่เจ้าของรณกระบะของกลางในขณะที่จำเลยที่ 3 กระทำความผิด และไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนรณกระบะ หมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลางได้ คดีนี้สืบเนื่องจากโจทก์ฟ้องผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น ฐานร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพฐานร่วมกันลักทรัพย์ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 ประกอบมาตรา 83, 336 ทวิ และให้ริบรณกระบะหมายเลขทะเบียน ผณ 6368 กรุงเทพมหานคร และรณกระบะหมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลาง ผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นสั่งให้โจทก์แยกฟ้อง โจทก์จึงฟ้องผู้ร้องและจำเลยที่ 2 เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.1407/2560 ของศาลชั้นต้น

## คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีคำสั่งคืนรณกระบะ ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน ตช 7136

กรุงเทพมหานคร ของกลาง แก่ผู้ร้อง โจทก์ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนรถกระบะ หมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลางหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความว่า โจทก์ฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น ฐานร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพฐานร่วมกันลักทรัพย์ ส่วนผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์แยกฟ้องผู้ร้องและจำเลยที่ 2 เป็นคดีใหม่ โดยให้จำหน่ายคดีชั่วคราวเฉพาะผู้ร้องและจำเลยที่ 2 และให้จำหน่ายคดีไปโดยเด็ดขาดเมื่อโจทก์ฟ้องหรือไม่ฟ้องภายในเวลาที่ศาลกำหนด กับพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 3 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 ประกอบมาตรา 83, 336 ทวิ และให้ริบรถกระบะหมายเลขทะเบียน ผก 6368 กรุงเทพมหานคร และรถกระบะหมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลาง ต่อมา โจทก์ได้ฟ้องผู้ร้องและจำเลยที่ 2 เป็นจำเลยที่ 1 และที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.1407/2560 ของศาลชั้นต้น ภายในกำหนด จึงมีผลให้ต้องจำหน่ายคดีผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ออกจากสารบบความคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น โดยเด็ดขาด ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องมิได้เป็นจำเลยในคดีดังกล่าวอีกต่อไป แม้คดีที่โจทก์ฟ้องผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.1407/2560 ของศาลชั้นต้น จะเป็นกรณีเดียวกันกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น ก็ตาม แต่ในคดีที่ฟ้องใหม่โจทก์ก็มิได้มีคำขอให้ริบรถกระบะของกลางอีก ประกอบกับในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น ผู้ร้องก็ไม่มีสิทธินำพยานเข้าสืบในชั้นพิจารณาเพื่อแสดงว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถกระบะ หมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลางที่แท้จริงและมีได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด และไม่มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาคัดค้านคำพิพากษาของศาลในคดีดังกล่าวที่ส่งริบทรัพย์สินของกลางได้ อันจะทำให้ผู้ร้องไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนรถกระบะของกลาง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนของกลางได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 จะต้องเป็นเจ้าของทรัพย์สินในขณะที่มีการกระทำความผิด มิใช่เจ้าของทรัพย์สินภายหลังจากการกระทำความผิด เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1126/2560 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เมื่อระหว่างต้นเดือนธันวาคม 2559 ถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2559 และศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2560 ให้ลงโทษจำเลยที่ 3 และริบรถกระบะของกลางทั้งสองคัน คดีถึงที่สุดแล้ว และปรากฏตามรายการจดทะเบียนรถกระบะ หมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลาง ว่า ผู้ร้องเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รถกระบะของกลางในลำดับที่ 6 วันที่ครอบครองรถ 25 กรกฎาคม 2560 ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากวันที่จำเลยที่ 3 กระทำความผิดและศาลมีคำพิพากษาให้ริบรถกระบะของกลางและคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้ร้องจึงไม่ใช่เจ้าของรถกระบะของกลางอยู่ในขณะที่จำเลยที่ 3 กระทำความผิด ผู้ร้องย่อมไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนรถกระบะหมายเลขทะเบียน ตช 7136 กรุงเทพมหานคร ของกลางได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

## องค์คณะ

รศ.ดร.สตีลา บัณฑิต · สุวิชา นาควัชร · ก่อพงศ์ สุวรรณจุฑะ

